

MAMAK PAZARINDA BİR HIRSIIZ

Hasan AKYAR

Mamak Pazarında bir hırsız, Çubuk Turşusu arıyor. Yavuklusu aşeriyor... Mamak Pazarındaki hırsız turşuyu çalmayacak, satın alacak!

Doksanların ortalarında açılmış çevre otoyolundan on beş dakikada ulaştı, Mamak'ta kurulan Köylü Pazarına. Kayaş Bayındır Baraj Gölü üzerindeki viyadükten uçarcasına geçmişti. Aştığı yapay gölün, on yıl öncesine kadar Mamak ve civarına kaliteli içmesuyu sağladığını nereden bilsin. Nereden bilsin, son yıllarda Mamak ve civarındaki konutların musluklarından bazen günlerce suyun akmadığını. Nereden bilsin, Büyükşehir Belediyesince baraj ve çevresinin yeniden düzenlenerek "Mavi Göl" adıyla hemşehrilerine armağan edildiğini. Mamaklı bile bilmiyor belki de, sık sık yaşadığı susuzluğun, göl manzaralı mangal ve mesire yerine dönüştürülerek içmesuyu kaynağı olmaktan çıkarılan Kayaş Bayındır Barajının yeni kullanım amacından kaynaklandığını...

Ankara'nın civar köylerinden şalvarlı kadınlar, kasketli erkekler sepetlerinde taşıyabildikleri kadar 'organik' ürünlerini pazara indirmişler. Mamak'taki Pazar yeri, istasyonun Kuzeyinde. Devlet Demiryollarının düzenli seferleri var Ankara Garından Elmadağ'a, Hasanoğlan'a. Turşucu Banliyö Treninin 07:30 seferini kaçırmış!

Rayların ötesinde bir dere akıyor boz bulanık. Pazarın civarında Hatip Çayı'dır adı, Cebeci-Dışkapı arasında ise Bentderesi... Derenin kıyısında dinlenen suya bakraçlarını daldırmışlar, bahçelerinden derledikleri yeşilliklere taşıdıkları suyu cimri cimri serpiyorlar. Hatip Çayı her zaman böyle uysal akmaz, yüzyılda bir de coşar çağlar. 1957'de 197 can almıştır...

Hırsızın kulağı demiryolunda. Marşandizin çektiği katarın muştusunu bekliyor. Turşucunun da bu trenden ineceğinden emin, demiryolunu perdeleyen seyrek ağaçlar arasında süzülecek al rengin belirmesini gözlüyor. Banliyö treni geldi, yolcusunu indirdi, düdüğünü öttürdü, ağır ağır perondan uzaklaştı. Kırmızı görünmez oldu... Turşucu yok!

Çok zaman kaybetti Mamak Pazarında. Atladı son model dört çeker arabasına, Samsun yolu kavşağından çevre yoluna çıktı. Bu kez Çubuk baraj gölünde hiç suyun bulunmadığını göremeden üstünden geçti.

Kuzey Ankara Kentsel Dönüşüm alanını da bağlayacak yıkılıp yeniden yapılmakta olan eski yonca yaprağından havaalanı yönüne saptı. Akyurt, Çankırı, Kastamonu sapağını geçip Çubuk ilçesi yoluna vurdu. Çubuk trafiğinde oyalansa da Karagöl'e uzanan bozuk yolun her iki tarafında sergi açmış meşhur Çubuk Turşucularının tam ortasında buldu kendini. Sipariş turşu idi ama neyin turşusuna can çekilmişti? Unutmuştu türünü, ne gam, alacağı turşu idi, gerisi teferruat... Her renkten, her boydan, her sebze, meyve ve yeşillikten turşuların alıcı beklediği en uzun tezgâhın önünde durdu. Her çeşidinden birer, ancak salatalık turşusundan dört kavanozu bagajına sağlam bir biçimde istifledi. Turşucuya, arkasında Yunus Emre silueti olarak benimsediğimiz çizimin yer aldığı ve piyasadaki değeri en yüksek olan kâğıt parayı uzattı. Üstünü almadı. Dört çekerine atladı, U-dönüşü yaptı, hızla uzaklaştı... Uzun zamandır küçük başarıların da büyük hazlar verebileceğini fark etti!

Ankara Çevre Otoyolunun kavisleri, kurpları savurmaz arabaları; Güvenli sürüş sağlarken konforundan da taviz vermez. Oysa kent içinde hemen hemen her kavşakta hızla hizmete açılan alt-üst geçitler, nedense tekniğine göre yapılmaz. Çoğu maddi hasarlı, kimi can kayıplı kazalara neden olur. Çare, yolun her iki yanına gövde boyunda muhkem beton bariyerler dikmek mi? Her çarpışma sonrası savrulan arabayı köprüden aşağı salmamak çare değil ki...

İkamet ettiği Gölbaşı manzaralı tripleks villasının garaj kapısını uzaktan kumandalı anahtarıyla açtığı anda önce, bahçesinde beslediği iki yetişkin Kangal karşıladı. Ön ayaklarını dayadıkları arabanın yan camlarından indirip, bagaj kapısına yöneldiler. Alışkın olmadıkları koku almıştı burunları. Turşu kavanozlarından hiçbiri zarar görmemiş ve içeriğinden bir damla bile dışarıya sızdırmamış olmalarına karşın havaya kesif bir sirke **buhuru** egemen oldu. Görev tamamlanmış, hane halkı huzur bulmuştu. Uçsuz bucaksız salona bir denge unsuru olarak iç dekorasyonu tamamlama ögesi kapsamında geçen yıl satın aldığı “Bösendorfer 290 Imperial Kuyruklu Akustik Piyano” ya da işlev kazandırmanın vakti gelmişti. Kapıda, piyano hocası belirdi...

Artık, Esenboğa Havalimanındaki ‘Tax-FreeShop’lardan düzenli olarak sağladığı 70’lik meşhur konyaktan bir kadeh doldurmanın ve parmak kalınlığındaki Havana Purosundan yakmanın zamanı gelmişti. Terasa çıktı, ufka baktı; Neredeyse Erciyes’in zirvesini görecekti; Beynam Ormanı yükselteleri engellemese, Bala formasyonu izin verse, atmosferde nem bulunmasa, ışık kırılması olmasa...

Ahlatlıbel eteklerindeki İncek Mahallesinden, kentin öteki ucunda İvedik Organize Sanayi Bölgesindeki yazıhanesine her gün gider gelirdi. Yazıhanesine, yakın bir tarihte yaptırdığı ön yüzeyi Üçhisar’daki ocaklardan çıkartılmış ve titizlikle işlenmiş oniks mermerden kaplı çok amaçlı imalathanesinin içinden geçilirdi. Bu tek katlı ama yüksek yapının caddeye bakan tarafında, on üç basamaklı döner merdivenle ulaşılan, mangan ve bor mineralleri ile güçlendirilmiş, dışarıdan içerisi seçilemeyen camdan bir serender içinde idi çalışma ofisi. Batıl inançlara uzak duruşunu simgelerdi ön üç basamak. İmalathanenin cümle kapısı üzerindeki mermer yüzeyde açtığı oyuğa yerleştirdiği Bodrum işi nazarlığı bir süs olarak niteler, yazıhane kapısında at nalı yerine bir kalın sicimin ucunda sarkıttığı yıpranmış rulmanlı tornet tekerleğini de kazandığı ilk kâğıt para ile aldığı ekmek teknesini simgelediğini savunurdu...

Bundan sadece on-oniki yıl öncesinde, geri dönüşümcülerin kılcal damarlarının en itilmiş alanında gün boyu pabuç eskitirdi. O sokak bu sokak demez, dört rulman tekerlek üstündeki demir iskeletten oluşan tornetini kaplayan brandadan iri torbasına ne bulursa doldururdu. Günde en az üç kez hurda alımı yapan ara depolamacılarına uğrar, rayiç bedel üzerinden topladığı atık kâğıt, metal ve plastik karşılığı nafakasını çıkarırdı. Sokaklardan kaldırımlara sıçraması, kaldırımlardan kalıcı tezgâhlara atlaması, tezgâhtan yeni tezgâhlar çevirmesi sadece azmin, sadece şansın, sadece çok çalışmanın zaferi değildi.

Küçük taahhütlerle adım attığı yeni iş alanları, yanında işçi çalıştırmaya başlamasıyla ivme kazandı. Belediyenin ihalelerini kazananlardan taşeronluklar kaptı. Eksik, kusurlu, kalitesizdi yaptıkları ama aldığı işleri zamanında tamamladı. Verdiği sözlerinin niteliği, içeriği önemli değildi. Sözlerinden caymadı, yerine getirdi.

Bu süre içinde hiçbir zaman arsa kapatmadı. Emlakçılık yapmadı. Hatta yatırım amaçlı göl manzaralı imarlı arsa bile satın almadı.

Bayındır
Mavi Göl Projesinde Yatırımlık Hisseler
1000^{m2}-7.500TL , 1500^{m2}-14.250TL
2000^{m2}-18.750TL , 4500^{m2}-39.750TL
3000^{m2}-22.450TL , 6.125^{m2}-43.000TL
10.250^{m2}- 120.000TL
Ve Farklı Alternatiflerimizle....

Mamak
Bayındır Mahallesi
MaviGölProjesi
Satılık Hisse&Parseller
ARŞAALIMSATIM.COM

Bayındır Mh. Mavi Göl ' projesinde
Göl Manzaralı
Fırsat Hisseler & Tek Tapular

Bayındır
'Mavi Göl'
Projesinde Göl Manzaralı
FIRSAT HİSSELER
Hamdi Yılmaz

Biraz da çaldı çırpıtı elbette, yoksa nasıl önce kendini, sonra hısım akrabasını karanlıktan kurtarıp aydınlığa çıkartabilirdi?

Özel girişimin sınır tanımadığını, nereden gelirse gelsin her yurttaşın bir gün varsıl olabileceğinin tek 'Başarı Öyküsü' kendisine ait değildi. Ama "Yürü Ya Kulum" her faniye de nasip olmazdı. Kullukta eşitliğin de bir eşiği vardı...

Gün geldi hırsızlıkları unutuldu. Aksi olsa, halkımızın ortalama hafızası 24 günle sınırlı kalmazdı. Önce, hırsız etiketinin önüne 'insafılı' sıfatı eklendi, sonra sadece 'Beyefendi' olarak anılmaya başlandı...

Mamak'ta turşu arayan hırsızın kendine göre de bir etik ilkeler manzumesi oluşmuş, bu manzume küresel bir felsefi tabana bile oturtulmuştu!

Artık, gerçek cenneti unuttuklarında aramaya başlamanın zamanı gelmişti...